

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/31/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4319010199
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4319010199.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Vanka, v trestnej veci odsúdeného O. I. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 odsek 1, odsek 3 písmeno c/ Trestného zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného O. I. proti uzneseniu Okresného súdu Levice z 19.03.2019, sp.zn. 4Pp/8/2019, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 16. mája 2019, takto

rozhodol:

I.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného O. I. z a m i e t a.

II.

Podľa § 193 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku s a sťažnosť manželky odsúdeného L. I. z a m i e t a.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Levice (ďalej len „súd prvého stupňa“) uznesením z 19.03.2019 pod sp.zn. 4Pp/8/2019 podľa § 66 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 Trestného zákona zamietol návrh odsúdeného O. I. (ďalej len „odsúdený“) o podmienéne prepustenie z výkonu trestu odňatia uloženého mu vo výmere tri roky (so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia) trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky z 14.03.2018 sp. zn. 4T/6/2018 (ďalej len „prejednávaná vec“).

Svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate tým, že odsúdený si nevytvoril podmienky na podmienéne prepustenie, resocializačná prognóza je nepriaznivá s poukazom na opakované páchanie trestnej činnosti, a stanovené ciele sa u neho neplnia v celom rozsahu, nemožno od neho dôvodne očakávať, že v skúšobnej dobe podmienéneho prepustenia by viedol riadny život a v budúcnosti, že sa nebude dopúšťať trestnej činnosti, preto je i naďalej potrebné na odsúdeného pôsobiť výchovnými prostriedkami počas výkonu trestu odňatia slobody.

Proti napadnutému uzneseniu podal odsúdený ihneď po jeho vyhlásení na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa, teda včas, sťažnosť, ktorú písomne odôvodnil najmä tvrdením, že pri rozhodovaní o jeho žiadosti sa neprihliadlo na jeho správanie v ÚVTOS Želiezovce, ale sa prihliadalo len na jeho minulosť. Poukázal tiež na to, že jeho odlúčením trpí najmä jeho najbližšia rodina, manželka a deti, preto žiadal, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa a podmienéne ho prepustil z výkonu trestu na slobodu.

Proti tomuto uzneseniu podala sťažnosť aj manželka odsúdeného L. I. dôvodiac v nej najmä tým, že odsúdený pred nástupom na výkon trestu bol riadne zamestnaný a tiež nápomocný pri výchove detí. Mala za to, že z trestu, ktorý si doposiaľ vykonal sa dostatočne poučil a verí v jeho nápravu. Žiadala preto, aby bolo rozhodnuté o jeho podmienénom prepustení z výkonu trestu.

Krajský súd v Nitre ako nadriadený orgán preskúmal v súlade s ustanovením § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj jemu predchádzajúce

konanie a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná a sťažnosť manželky odsúdeného je podaná neoprávnenou osobou.

V rámci rozhodovania o podmiennečnom prepustení je potrebné zisťovať všetky dôležité okolnosti súvisiace s osobou odsúdeného, najmä jeho osobné a charakterové vlastnosti, celkový postoj ku spoločenskému poriadku, prostredie, v ktorom odsúdený žil, jeho predchádzajúci život a jeho trestnú činnosť.

Určujúcimi kritériami pre rozhodnutie o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody sú pritom plnenie povinností a celkové správanie sa odsúdeného v priebehu výkonu trestu odňatia slobody, ako aj predpoklad, že odsúdený aj po predčasnom ukončení výkonu trestu v budúcnosti povedie riadny život.

Súčasne je dôležité zistenie, v akom prostredí bude páchatel po prepustení žiť a prípadne pracovať. Odsúdený, hoci aj vzorne sa správajúci, nemá automaticky nárok na podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody po výkone zákonom ustanovenej časti trestu. Podmiennečné prepustenie je totiž namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie významné okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život, a že pre spoločnosť tu nie je zvýšené riziko recidívy odsúdeného.

Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že v posudzovanej veci je splnená len formálna podmienka podmiennečného prepustenia a nie je splnená ani jedna z materiálnych podmienok (viď komplexné hodnotenie z ÚZVJS).

Riaditeľ Ústavu na výkon trestu odňatia slobody najlepšie pozná priebeh výkonu trestu a môže objektívne posúdiť mieru dosiahnutej nápravy.

Z hodnotenia ústavu vyplýva, že odsúdený disciplinárne odmenený bol tri krát, disciplinárne potrestaný nebol.

Resocializačná prognóza odsúdeného vzhľadom na opakujúcu sa trestnú činnosť je menej priaznivá, odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a neodporúča sa jeho podmiennečné prepustenie.

Okrem záverov vyššie spomínaného hodnotenia ústavu je však potrebné vziať do úvahy i predchádzajúci spôsob života odsúdeného.

Z aktuálneho odpisu registra trestov jednoznačne vyplýva, že odsúdený sa opakovane dopúšťa úmyselných deliktov najmä majetkového charakteru, pričom evidentne predchádzajúce tresty represívneho charakteru nemali na jeho osobu dostatočný prevýchovný vplyv, preto aj podľa názoru nadriadeného súdu je nevyhnutné, aby si odsúdený vykonal trest odňatia slobody v celkovej výmere tak, ako mu bol uložený odsudzujúcim rozsudkom príslušného súdu.

Za takéhoto stavu potom treba mať za to, že neboli splnené materiálne podmienky pre podmiennečné prepustenie, tak ako sú predpísané i v ustanovení § 66 odsek 1 Trestného zákona.

V tejto súvislosti bolo potrebné prihliadnúť i na tú skutočnosť, že odsúdený si trest odňatia slobody vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia (§ 66 odsek 2 Trestného zákona).

S poukazom na vyššie uvedené, krajský súd nezistil žiadny dôvod na zmenu rozhodnutia súdu prvého stupňa, preto sťažnosť odsúdeného zamietol ako nedôvodnú v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku.

Podľa § 186 odsek 1 Trestného poriadku ak neustanovuje zákon niečo iné, môže sťažnosť podať osoba, ktorej sa uznesenie priamo týka alebo ktorá na uznesenie dala návrh, ma ktorý ju zákon oprávňuje; proti uzneseniu súdu môže podať sťažnosť aj prokurátor, a to aj v prospech obvineného. V prospech mladistvého obvineného môžu podať sťažnosť, a to aj proti jeho vôli, zákonný zástupca, obhajca, orgán sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately; lehota na podanie opravného prostriedku im plynie samostatne.

Podľa § 415 odsek 1 Trestného poriadku o podmiennečnom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmiennečné prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí

jedného roka od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Z vyššie uvedených ustanovení jednoznačne vyplýva okruh oprávnených osôb na podanie sťažnosti proti uzneseniu, ktorým súd rozhoduje o návrhu na podmienené prepustenie odsúdeného v zmysle ktorých sťažnosť môže podať iba odsúdený, prokurátor a v prípade, že návrh na podmienené prepustenie bol podaný riaditeľom ústavu, v ktorom sa trest vykonáva alebo záujmovým združením občanov tak sťažnosť môže podať aj riaditeľ ústavu na výkon trestu odňatia slobody, resp. záujmové združenie občanov.

Manželka odsúdeného však nie je osobou oprávnenou na podanie návrhu na prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody (môže sa len pripojiť k návrhu, ktorý odsúdený podal), a z tohto dôvodu v zmysle ustanovenia § 193 odsek 1 písmeno b/ Trestného poriadku bolo potrebné jej sťažnosť zamietnuť ako sťažnosť podanú neoprávnenou osobou.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.